

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/93/2016
Identifikačné číslo spisu:	7110010989
Dátum vydania rozhodnutia:	01.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7110010989.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 1. júna 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného R. V., v konaní o osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, o dovolaní obvineného R. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6Tos 55/2012-57, z 20. júna 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného R. V. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice I na verejnom zasadnutí uznesením zo dňa 23. mája 2012, sp. zn. 5Pp 166/2010, rozhodol podľa ust. § 68 ods. 2 Trestného zákona, že obvinený R. V. zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 10T 14/2008, zo dňa 12. mája 2010, z ktorého bol podmienene prepustený dňa 2. septembra 2008 v trvaní 1 mesiac a 23 dní v y k o n á so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinený proti vyššie uvedenému uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 23. mája 2012, sp. zn. 5Pp 166/2010, podal sťažnosť, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd v Košiciach po preskúmaní veci zistil, že predmetné uznesenie okresného súdu bolo doručené obvinenému do miesta trvalého bydliska v ČR dňa 7. júna 2012. Obvinený proti tomuto uzneseniu podal písomnú sťažnosť dňa 12. júna 2012 (pošta Plzeň 1). Krajský súd konštatoval, že obvinenému uplynula zákonná lehota podľa ust. § 187 ods. 1 Tr. por. na podanie sťažnosti dňa 11. júna 2012, teda ide o sťažnosť podanú oneskorene. Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené podľa ust. § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. uznesením zo dňa 20. júna 2012, č. k. 6Tos 55/2012-57, sťažnosť zamietol. Obvinenému bolo doručované vyššie uvedené uznesenie Krajského súdu v Košiciach, dňa 28. septembra 2012 bola zásielka vrátená okresnému súdu.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. júna 2012 č. k. 6Tos 55/2012-58, podal obvinený dňa 17. októbra 2016 rukou napísané písomné podanie, označené ako

„Dovolanie“.

Okresný súd Košice I opatrením zo dňa 26. októbra 2016, č. k. 5Pp 166/2010-71, podľa ust. § 38 ods. 2 písm. a/, ust. § 373 ods. 2 Tr. por. ustanovil obvinenému obhajcu JUDr. Gerharda Zvoláneka. Ustanovený obhajca podal osobne dňa 21. novembra 2016 písomné podanie označené ako „Podanie stanoviska k dovolaniu“, kde uviedol, že v danej veci obvineného R. V., ktorému bol ustanovený za obhajcu sa dovolanie podať nedá, nakoľko pri štúdiu spisu zistil, že rozhodnutie Okresného súdu Košice I zo dňa 23. mája 2012, sp. zn. 5Pp 166/2010, bolo jeho klientovi doručené dňa 7. júna 2012 a nadobudlo právoplatnosť dňa 12. júna 2012. O veci rozhodoval Krajský súd Košice pod sp. zn. 6Tos 55/2012, ktorý sťažnosť odsúdeného zamietol. Obhajca ďalej konštatuje, nakoľko v roku 2015 uplynula 3 ročná lehota na podanie dovolania podľa ust. § 370 Tr. por., dovolanie za obvineného podať nemôže.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou v zmysle § 382 písm. b/ Tr. por. z nasledovných dôvodov:

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie:

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmieňnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmieňne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmieňnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým konštatuje, že v predmetnej veci obvinený napáda rozhodnutie (uznesenie) krajského súdu, ktorým bol zamietnutý opravný prostriedok podaný proti uzneseniu o výkone zvyšku trestu po podmieňnom prepustení. Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. v taxatívnom výpočte rozhodnutí neobsahuje uznesenie o výkone zvyšku trestu po podmieňnom prepustení. Pokiaľ zákon nestanovuje niečo iné, dovolanie možno podať len proti taxatívne uvedeným rozhodnutiam. Okrem toho možno dovolanie podať aj proti rozhodnutiam a v prípadoch uvedených v § 371 ods. 2 Tr. por., ale toto právo má len minister spravodlivosti za podmienok uvedených v § 369 ods. 1 Tr. por.

Posudzujúc ale dovolanie obvineného, je zjavné, že smeruje proti rozhodnutiu o výkone zvyšku trestu po podmieňnom prepustení. Z ustanovenia § 371 ods. 2 Trestného poriadku ale vyplýva, že rozhodnutia o výkone zvyšku trestu po podmieňnom prepustení môže dovolaním napadnúť iba minister

spravodlivosti. Obvinený zo zákona preto nemá v tomto smere aktívnu legitimáciu.

Z tohto dôvodu musel Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. b/ Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietnuť, použijúc uvedené ustanovenie.

Najvyšší súd ďalej zdôrazňuje, že pri skúmaní procesných podmienok zistil, že obvinenému bolo vyššie uvedené napádané uznesenie Krajského súdu v Košiciach doručované, avšak dňa 28. septembra 2012 bola zásielka vrátená okresnému súdu.

Podľa ust. § 34 ods. 7 Tr. por., obvinený je povinný na začiatku prvého výsluchu uviesť adresu, na ktorú sa mu majú písomnosti doručovať, vrátane písomností určených do vlastných rúk, ako aj spôsob doručovania s tým, že ak túto adresu alebo spôsob doručovania zmení, musí takú skutočnosť bez meškania oznámiť príslušnému orgánu; o doručovaní a následkoch s tým spojených orgán činný v trestnom konaní alebo súd obvineného poučí.

Podľa ust. § 66 ods. 3 Tr. por., ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmiennečnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Podľa ust. § 66 ods. 4 Tr. por., písomnosť sa považuje za doručенú adresátovi aj vtedy, ak sa zásielka vráti z adresy, ktorú na tieto účely uviedol, s tým, že adresát je neznámy, a to dňom, keď bola zásielka vrátená orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel; to neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmiennečnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Podľa § 370 ods. 1 Tr. por., ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Podľa § 382 písm. a/ Trestného poriadku, dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané oneskorene.

Zo spisového materiálu najvyšší súd zistil, že obvinený si neprevzal zásielku obsahujúcu napádané uznesenie krajského súdu. Obvinenému bola zasielaná zásielka dňa 4. septembra 2012 Okresným súdom Košice I. Z vyznačenia na obálke vyplýva, že dňa 7. septembra 2012 adresát nebol zastihnutý - oznámenie. Z označenia doručovateľa vyplýva, že adresát odcestoval. Dňa 25. septembra 2012 došlo k vráteniu zásielky. Dňa 28. septembra 2012 bola zásielka vrátená na Okresný súd Košice I, ktorý doručovanie vykonával. Zo spisového materiálu však nevyplýva presný dátum uloženia zásielky, resp. dátum opakovaného pokusu o doručenie.

Obvinený neoznámil bez omeškania príslušnému orgánu v zmysle ust. § 34 ods. 7 Tr. por. zmenu adresy na doručovanie. Občan má vždy v styku s orgánmi činnými v trestnom konaní, alebo súdom uviesť adresu, na ktorú mu možno zasielať písomnosti. Pokiaľ neuvedie adresu, na ktorej sa reálne zdržiava, bude sa vždy vystavovať nebezpečenstvu, že uvedené orgány môžu (ak ide o obvineného) jeho konanie posudzovať ako vyhýbanie sa trestnému stíhaniu. Pri uložení zásielky treba urobiť opatrenia, aby sa o jej uložení adresát dozvedel. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. Fikcia doručenia neplatí, ak ide o doručenie obžaloby (§ 234 ods. 1 Tr. por.), uznesenia o

podmienečnom zastavení trestného stíhania (§ 216 Tr. por.) a trestného rozkazu (§ 354 ods. 2 Tr. por.).

V prípade dodržania zákonného postupu zo strany doručovateľa by prichádzalo do úvahy uplatnenie fikcie doručenia podľa ust. § 66 ods. 3, ods. 4 Tr. por. Podľa vyššie citovaného ust. § 370 ods. 1 Tr. por., ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému. V danom prípade by prichádzala do úvahy aplikácia ustanovenia § 382 písm. a/ Tr. por.

Podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por. obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu. Obvinený musí byť v konaní o dovolaní zastúpený obhajcom. Najvyšší súd pri skúmaní procesných podmienok zistil, že obvinený podal dňa 17. októbra 2016 na pošte rukou písané podanie označené ako „Dovolanie“. Opatrením Okresného súdu Košice I zo dňa 26. októbra 2016, sp. zn. 5Pp 166/2010, bol obvinenému ustanovený obhajca. Dňa 21. novembra 2016 ustanovený obhajca obvineného podal osobne na Okresný súd Košice I písomné podanie označené ako „Podanie stanoviska k dovolaniu“. V tomto podaní uvádza, keďže v roku 2015 uplynula 3 ročná lehota na podanie dovolania, v zmysle ust. § 370 Tr. por. dovolanie za obvineného podať nemôže.

Na základe vyššie uvedeného, v zmysle ustanovenia § 382 písm. b/ Trestného poriadku, dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.